

התובעת:

גב' **פלפלת ת.ז.** 0987654321
ע"י ב"כ עוה"ד XXXX XXXX
מרחוב ישראלית פלונית, תל אביב
טל: XXXXX-03, פקס: XXXXXX-03
E-MAIL: XXXX@tea-coffee.com

- נגד -

הנתבעות:

1. **מסעדת "פלוני אלמוני"**
רחוב ישראלי פלוני, הרצליה
2. **XXXX, חברה לביטוח בע"מ ח.פ. XXXXXX**
XXXXXXX, תל אביב

מהות התביעה:

נזיקין (נזקי גוף)

סכום התביעה:

בהתאם לסמכות בית המשפט.

כתב תביעה

התובעת מתכבדת להגיש לבית המשפט נכבד זה את כתב תביעתה.

כללי

1. התובעת תהיה מיוצגת בתביעה זו ע"י ב"כ כמפורט לעיל וכתובתו למשלוח כתבי בית דין תהא במשרדו.
2. כל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר ו/או לחילופין ו/או משלימות זו את זו, הכל לפי הקשר העניין והדבק הדברים.
3. כל כותרות הסעיפים בכתב תביעה זה מובאות לנוחיות הקורא בלבד, ואין בהן כדי לגרוע ו/או לפגוע בטענות התובע ו/או להוות כלי פרשנות.
4. כל נספחי כתב התביעה זה מצורפים אליו כחלק בלתי נפרד הימנו.

הצדדים

5. התובעת ילידת XXXX. עובר למקרה נשוא התביעה, הייתה התובעת בריאה, אשר תפקדה ברמה גבוהה ללא כל מגבלה (להלן: "**התובעת**").
6. נתבעת 1 הינה מסעדה, האחראית בין היתר על פעילות עובדיה ותחזוקת המקום, לרבות אזור הכניסה/ המתנה למסעדה, אשר גרמו להתרחשות התאונה, ובתור שכזו היא חבה בחובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי ציבור לקוחותיה (להלן: "**נתבעת 1**").
7. נתבעת 2 הינה חברת ביטוח הרשומה כדין בישראל, המורשית לעסוק בעסקי ביטוח ואשר ביטחה בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה את נתבעת 1 (להלן: "**נתבעת 2**").
8. בכתב תביעה זה הנתבעות 1 - 2, יקראו להלן הנתבעות.

9. ביום 7.5.2019, שבת בצהריים (12:00), שהתה התובעת אצל הנתבעת 1 (מסעדת "פלוגי אלמוני" הרצליה). המסעדה הייתה עמוסה בסועדים, ואף עמדת ההמתנה הייתה מלאה באנשים. עת עמדה והמתנה התובעת לשולחן שיתפנה, בכניסה/ עמדת המתנה של הנתבעת 1, לפתע הסתובב המלצר **צ'צ'ר** עם מגש שעליו מונחות מספר כוסות תה רותח, התנגש בתובעת ושפך עליה את כוסות התה הרותח (להלן: "התאונה").
10. חשוב לציין כי **בר המשקאות ממוקם במסעדה צמוד לעמדת ההמתנה**, ומייד עם סיום הכנת המשקה והנחת כוסות התה הרותח על המגש של המלצר בכדי לצאת להגשה, הסתובב המלצר מבלי להסתכל אם יש סביבו אנשים בהם יכול להיתקל, ואכן נתקל בתובעת.
11. התובעת רצה לשירותים עם בעלה ואורחת מהמסעדה, שניסו למזער את הנזקים ככל שיכלו עד להגעת האמבולנס, מבלי לקבל עזרה כלשהי מבעלי ו/או עובדי נתבעת 1 **וחמור מכך - מבלי לקבל עזרה ראשונה כלשהי, כפי המתחייב בהתאם לסעיף 2 לתקנות הבטיחות בעבודה (עזרה ראשונה במקומות עבודה), התשמ"ח 1988.**
12. נתבעת 1 איננה מחזיקה בחצירה ערכת עזרה ראשונה, לרבות משחה נגד כוויות, דבר נצרך ובסיסי, אשר חייב ו/או לכל הפחות צפוי ומצופה להימצא בסביבת עבודה של מזון ו/או כלי מזון ו/או משקאות רותחים.
13. פציעתה של התובעת הינה כתוצאה ישירה של רשלנות הנתבעת כמשמעותה בעוולת הרשלנות לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), ומכאן קמה על הנתבעת האחריות, לפצות את התובעת בגין מלוא נזקיה כתוצאה מהתאונה.
14. כוסות התה הרותח היו בשליטת הנתבעת 1, בבעלותה ובחצירה. עצם הרתחת המים (טמפ') בכוסות התה עד למצב בו הם יכולים לגרום לכוויות כה קשות בגוף האדם, מהווה "דבר מסוכן" כמשמעות המונח בסעיף 38 לפקודת הנזיקין ועל כן על הנתבעת נטל הראייה שלא הייתה לגבי הדבר המסוכן התרשלנות שתתחייב עליה.

חבות הנתבעות

15. התובעת תטען, כי בהתאם להוראת סעיף 41 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), יש להחיל על התובעת את הכלל "הדבר מדבר בעד עצמו" לפיו על הנתבעת 1 נטל הראייה שלא הייתה התרשלנות מצדה.
16. לעניין זה תוסיף התובעת ותטען, כי התאונה נגרמה על ידי עובד ו/או רכוש שלנתבעת 1 הייתה שליטה מלאה עליו וכי נראה שאירוע התאונה מתיישב יותר עם המסקנה שהנתבעת 1 לא נקטה זהירות סבירה, מאשר עם המסקנה שכן נקטה זהירות כאמור.
17. לחילופין ובמצטבר תטען התובעת, כי בהתאם לסעיף 38 לפקודת הנזיקין, יש להחיל על התובעת את הכלל "חובת הראייה ברשלנות לגבי דברים מסוכנים" מאחר והנזקים שנגרמו לה בתאונה נגרמו ע"י **דבר מסוכן ו/או מתקן מסוכן ו/או רכוש מסוכן ו/או נכס מסוכן**, ולפיכך על הנתבעת 1 הראייה שלא הייתה התרשלנות מצדה שתחוב עליה לגבי הדבר המסוכן.
18. לחילופי חילופין תטען התובעת, כי במעשיה ובמחדליה של הנתבעת 1, המפורטים בכתב תביעה זה הן על דרך רשלנות והן על דרך הפרת חובות חקוקות, ביצעה הנתבעת 1 מעשים שאינם כדן ו/או מחדלים מחובות משפטיות שיצרו במישרין ו/או בעקיפין סיכון חיים, בטיחות ובריאות למבקרים ו/או לקוחות של המקום בכלל ולתובעת בפרט.
19. התובעת נפצעה ונכוותה קשות בשתי ידיה ובאזור החזה והבטן, וכן נזקי התובעת הינם כתוצאה ישירה של רשלנות הנתבעת 1 כמשמעותה בעוולת הרשלנות לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), ומכאן קמה על הנתבעות האחריות ביחד ו/או כל אחד לחוד, לפצות את התובעת בגין מלוא נזקיה כתוצאה מהתאונה.
20. נתבעת 1 חבה בחובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי מבקריה ולקוחותיה הרבים וביניהם התובעת. אדם סביר, בנעליה של הנתבעת 1, יכול היה לצפות כי תתרחש פגיעה מהסוג שארעה לתובעת, ואשר הינו בבחינת הפרת חובת הזהירות, אשר גרמה בהכרח לפגיעה והשלכותיה, קרי הנזק, אשר יכול היה להימנע ביתר קלות. הואיל וכך, הרי שהתקיימו כל יסודות עוולת הרשלנות לפי פקודת הנזיקין.

21. ראה לעניין זה קביעתו של ביהמ"ש העליון, ואשר קשורה בטבורה אל העניין נשוא הדיון ב - ע"א 145/80 שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש :
- "...חובתו של המזיק היא לנקוט אמצעי זהירות סבירים, ואחריותו מתגבשת, רק אם לא נקט אמצעים אלה. סבירותם של אמצעי הזהירות נקבעת על-פי אמות מידה אובייקטיביות, המגולמות באמירה, כי על המזיק לנהוג, כפי שאדם סביר היה נוהג בנסיבות העניין. אדם סביר זה אינו אלא בית המשפט, אשר צריך לקבוע את רמת הזהירות הראויה. רמת זהירות זו נקבעת על-פי שיקולים של מדיניות משפטית השאלה אינה, מהו האמצעי שמבחינה פיסית מונע נזק, אלא השאלה היא, מהו האמצעי שיש לדרוש כי ינקטו אותו בנסיבות העניין..." (ההדגשה אינה במקור).
22. לאור האמור לעיל, נראה כי בנסיבות העניין, מיקום עמדת בר המשקאות/ קפה/ תה במרוחק יותר מכניסת המסעדה (אזור בו עומדים אנשים וממתנים לתורם) ו/או הקפדה על משנה זהירות ו/או הדרכה של המלצרים בעת נשיאת משקאות רותחים מעמדת הבר, ו/או לדאוג כי טמפ' המים תהיה חמה וסבירה שאיננה רותחת העלולה לגרום לכוויות קשות בגוף ו/או הקצאת כלים מתאימים להגשת משקאות רותחים באופן בטיחותי ו/או הקצאת ערכת עזרה ראשונה, לרבות משחה נגד כוויות - למקרים מסוג אלה, הם האמצעים שביכולתם היה ניתן למנוע את הנזק שארע ו/או להקטינו ו/או לצמצמו באופן משמעותי, ועל כן היה על הנתבעת 1 לנקוט בם, בייחוד לאור הקלות הכרוכה בנקיטתם.
23. אחריות נתבעת 1 עולה בבירור מנסיבות המקרה, שכן התאונה ארעה בגין רשלנותה בהכשרת ו/או הדרכת עובדיה ו/או שלוחיה ו/או בעלי חוזה עימה ו/או השגחה על פעולותיהם במסגרת עבודתם, ומכל מקום ללא פיקוח יעיל על פעולותיהם, כך שבמועד ובמהלך שעות פעילות המסעדה, יינתן ו/או יתאפשר מעבר בטוח ו/או המתנה ו/או הליכה בטוחה ללא מכשולים, לרבות כניסה ו/או יציאה בטוחה מהמסעדה.
24. אחריות הנתבעת 1 עולה בבירור מנסיבות המקרה, שכן התאונה ארעה בגין רשלנותה ו/או חוסר זהירותה ו/או חוסר מיומנותה של הנתבעת 1 ו/או עובדיה ו/או שלוחיה ו/או בעלי חוזה עימה שהנתבעת אחראית למעשיהם ו/או למחדליהם באופן ישיר ו/או שלוחי מאחר שעשו ו/או חדלו מלעשות את המעשים הבאים :
- א. לא דאגה שיינתן ו/או יתאפשר מעבר בטוח ו/או המתנה ו/או הליכה בטוחה לציבור לקוחותיה ללא מכשולים ו/או סכנות.
- ב. לא פיקחה ו/או תחזקה ו/או דאגה לפקח על תפקוד ראוי ובטוח של בר המשקאות/ קפה/ תה הממוקם בסמוך לכניסת המסעדה, אשר ממנו יוצאים משקאות רותחים.
- ג. לא דאגה להדריך ו/או לפקח על עובדיה שינקטו במשנה זהירות עם משקאות רותחים היוצאים מעמדת הבר, אשר ימנעו בטיחות לקויה ו/או סכנת העוברים ושבים.
- ד. לא דאגה למיקום עמדת הבר רחוק יותר מעמדת ההמתנה, כך שתתאפשר המתנה/ כניסה/ יציאה/ מעבר נוח ובטוח יותר של אורחי המסעדה ושל עובדים הנושאים מגשים עמוסים במשקאות רותחים.
- ה. נהגה בחוסר זהירות ו/או בחוסר תשומת לב ו/או בפזיזות ו/או ברשלנות כפי שמקום ציבורי אמור לנהוג בנסיבות העניין.
- ו. גילתה חוסר אכפתיות ו/או אדישות בנוגע לביטחון ולבטיחות הציבור בכלל, והתובעת בפרט.
- ז. לא דאגה לכלים מתאימים להגשת משקאות רותחים באופן בטיחותי.
- ח. לא דאגה כי טמפ' המים במשקאות החמים תהיה סבירה ולא רותחת העלולה לגרום לכוויות קשות בגוף.
- ט. הפרה את סעיף 2 לתקנות הבטיחות בעבודה (עזרה ראשונה במקומות עבודה), התשמ"ח 1988, בכך שלא היה ארגז עזרה ראשונה ו/או מגיש מאומן במסעדה בעת התאונה, לרבות משחה בסיסית נגד כוויות.

- י. לא נקטה באמצעי זהירות ו/או הבטיחות הדרושים לשם מניעת תאונה מהסוג הנדון.
- יא. העדיפה את האינטרסים הכלכליים שלה על פני בטיחותם ושלומו של ציבור לקוחותיה, עת שתוחלת הנזק הצפויה מהתנהגות זו עלתה בשיעור היכר על הוצאות מניעת הנזק.
- יב. התרשלה בבחירת עובדיה ו/או שלוחיה ו/או בעלי חוזה עימה, באורח רשלני תוך הפרת כללי הזהירות הנדרשים.
- יג. לא צפתה את התרחשות התאונה, על אף שמדובר בליקוי מסוכן, ובפרט כשמדובר במקום אשר נועד לשרת את הציבור הרחב, המחייב הערכות וחובת זהירות מוגברת.

הנזק

עובר לתאונה

25. עובר לתאונה הייתה התובעת אדם בריא וכשיר לעבודה ללא כל מגבלה בתפקוד.

לאחר התאונה

26. כאמור לעיל, כתוצאה מהתאונה התובעת נחבלה קשות בשתי ידיה ובאזור החזה והבטן.

מצ"ב תמונות של הכוויות בנספח א', לכתב תביעה זה.

27. עקב כך, עוד באותו היום, מייד לאחר התאונה, הובהלה התובעת ע"י אמבולנס לביה"ח שיבא תל השומר (מחלקת כוויות).

מצ"ב העתק דו"ח מד"א בנספח ב', לכתב תביעה זה.

28. הכוויות והכאבים העזים מהם סבלה התובעת, לרבות ביד שמאל, חזה ובטן, ותלונותיה על כך תועדו בדו"ח חדר מיון מיום XXXX.

מצ"ב העתק מתעודת חדר המיון, בנספח ג' לכתב תביעה זה.

29. בבדיקה שבוצעה בחדר המיון נמצא, כי קיימות כוויה של כ - 10% סה"כ על פני החזה והידיים - יד שמאל אזור כף היד אספקט דורסלי, אמה וזרוע, דרגה 2 שטחית כ- 4.5%, יד ימין אספקט דורסלי של כף היד בלבד נראית דרגה 1-2 שטחית כ- 0.5%, חזה ובטן 5%, כולל אזור בין שדי שדי ימין ובטן עליונה מימין דרגה 2 שטחית.

30. עם תום הבדיקה הרפואית בחדר המיון, אושפזה התובעת למשך 10 ימים, בהם נאלצה לעבור הליך של "קרצוף" אשר מתבצע בהרדמה/ טשטוש וכן טיפול של הלבשת סופרטול (בשילוב עם פלמינל פורטה).

31. ביום XXXX, שוחררה התובעת לביתה תוך הנחיות לביקורת במרפאה לכירורגיה פלסטית, מעקב רופא מטפל והמשך נטילת תרופות קבועות, הימנעות מחשיפת הצלקות לשמש לתקופה של שנה, מחשיפה למים מלוכלכים ל-3 שבועות והימנעות מנשיאת משאות כבדים או מאמצים מוגברים למשך 6 שבועות. כמו כן ניתנה לתובעת חופשת מחלה למשך 3 שבועות על מנת להיטיב את מצבה הרפואי, ועל מנת שתוכל לשוב ולתפקד באופן סביר בפעולות היומיומיות הנדרשות ממנה.

מצ"ב העתק סיכום אשפוז, בנספח ד' לכתב תביעה זה.

32. ביום XXXXX פנתה התובעת לד"ר XXXXXX במרפאת כירורגיה פלסטית בשיבא תל השומר. בבדיקתה נמצא כי מרבית שטח הכוויה החלים בצורה תקינה, מוקדים של פסיאודו-אשכר על פני חזה ימין וזרע שמאל. כעת ללא מרכיב היפרטרופי, צלקות שטוחות עם אדמומיות קלה.

33. ביום XXXX בביקורת של התובעת במרפאה כירורגיה פלסטית נמצא כי הכוויה סגורה למעט בשד ימין. צטומג בשאר הכוויה.

34. ביום XXXX בביקורת של התובעת נמצא כי הכוויה סגורה, מעט היפראמית, מעט היפרטרופיה. הומלץ על שימוש ביריעות סיליקון.

35. ביום XXXX בביקורת של התובעת נמצא כי קיימות צלקות בזרוע שמאל וחוזה ימין עם היפרטרופיה, אדומות, מורמות ונוקשות. התובעת התלוננה על כאב וגרד באזור הצלקות. הומלץ על המשך טיפול ביריעות סיליקון ל-3 חודשים נוספים.
36. ביום XXXX בביקורת של התובעת נמצא כי קיימות צלקות היפרטרופיות בכל אזורי הכוויה. הוחלט על הזרקת סטרואידים.
37. ביום XXXX קיבלה התובעת הזרקת במהלך תקין של 80 מ"ג דפומדרול לזרוע שמאל ושד ימין. הונחתה להמשיך עם יריעות הסיליקון.
38. ביום XXXX בבדיקת התובעת נמצא כי הצלקות כמעט שטוחות לחלוטין, איזורים בודדים על פני שד ימין ואיזור בודד קטן על פני זרוע פנימית משמאל. בוצעה הזרקת של 80 מ"ג דפומדרול לאזורים אלו. התובעת הונחתה להמשיך עם יריעות הסיליקון.
- מצ"ב העתק המסמכים הרפואיים, כנספח ה' לכתב תביעה זה.**
39. מהמסמכים הרפואיים הנ"ל עולה כי התובעת נאלצה לחבוש יריעות סיליקון על גופה לתקופה העולה על שנה, ואף ממשיכה עד היום לחבוש יריעות סיליקון אלו. כמו כן, נאלצה התובעת לעבור סדרת הזרקות סטרואידים לגופה.
40. התובעת מתכבדת לצרף לכתב התביעה, את חוות דעתו של ד"ר בטן גב, מומחה רפואי בתחום כירורגיה פלסטית. לצורך עריכת חוות הדעת, בדק ד"ר בטן גב את התובעת בתאריך **8.6.2020**.
41. על סמך מכלול הבדיקות שערך, קבע ד"ר בטן גב כי לתובעת קיימת נכות רפואית צמיתה בשיעור של 15% ע"פ סעיף 75 (1) (ב) בתקנות של המל"ל: בגין צלקות ופיגמנטציה בזרוע שמאל ושד ימין.
- מצ"ב חוות דעתו של ד"ר בטן גב, כנספח ו' לכתב תביעה זה.**
42. לאור המתואר לעיל, ניתן להיווכח כי, בעקבות התאונה ובגינה, נחבלה התובעת באיבריה, לרבות ביד שמאל ובחזה, וסבלה בין היתר:
- מכאבים עזים.
 - מגירודים רציפים ללא הפסק.
 - מקושי בפעילות גופנית.
 - מקושי בביצוע מטלות יומיומיות (כאבים ותחושות), עליהם מתלוונת ברציפות בתקופה שלמעלה מ- שנה מיום התאונה, ואף סובלת בגינם עד עצם היום הזה).
 - מאי חשיפה לשמש - התובעת נאלצה לרכוש ביגוד ארוך ומיוחד המונע את קרינת השמש וללבוש אותו לתקופה של שנה מיום התאונה, לרבות בכל פעם שביקשה ללכת לים ו/או לבריכה וכיוב'.
 - מחשיפת הצלקות במצבים אינטימיים - התובעת נאלצה להימנע ואף מתקשה עד היום מחשיפת הצלקות בעת יחסים/ מצבים אינטימיים, הגורמת לה לתחושה של בושה וחוסר ביטחון.
 - מחשיפת הצלקות בחברה - התובעת נאלצה להימנע ואף משתדלת להימנע עד היום מחשיפת הצלקות בחברה, הגורמת לה לתחושה של בושה ואי נעימות.
- מצ"ב העתק מחשבונית רכישת הביגוד המיוחד כנספח ז' לכתב תביעה זה.**
43. לא מיותר לציין כי התאונה קרתה כאשר התובעת הייתה 3 שבועות לאחר לידה ! כתוצאה מהתאונה ובגינה, נאלצה התובעת להפסיק להניק את תינוקה בן ה- 3 שבועות, דבר אשר גרם לתובעת תחושות חרדה ודיכאון.
44. כמו כן, התובעת נאלצה להופיע באירוע מסיבת הברית לבנה, עם איפור כבד המסתיר את צלקות הכוויות שעל גופה, דבר אשר גרם אף הוא לתחושות חרדה ודיכאון.
45. בנוסף לכך, בשל כאביה העזים מהם סבלה התובעת בשתי ידיה, בבטן ובחזה, נמנעה מלהרים את בנה התינוק בן החודש על הידיים, דבר אשר גרם לה לתחושת ניתוק של אם מבנה אשר איננה יכולה להעניק לו חיבוק וחום אימהי ואשר הוסיף לה לתחושת הדיכאון

שכבר הייתה מצויה בה. התובעת נזקקה לעזרה שוטפת מצד ג' בכל פעם שדרשה להרים ו/או להחזיק את בנה התינוק על הידיים.

46. לאחר התאונה וכתוצאה ממנה, נגרמו לתובעת הוצאות מרובות, בגין טיפולים רפואיים שעברה (טיפול ביריעות סיליקון, הזרקות סטרואידים וכיוב'), תרופות להן נזקקה, ושאר תגרמנה לה בעתיד ואשר אינן מכוסות ע"י סל הבריאות.

47. התובעת אף נזקקה לנסיעות מוגברות, במוניות ו/או ברכב פרטי, הן לטיפולים רפואיים והן לצרכיה השוטפים מחמת מגבלות הניידות שחייבו שימוש באמצעים תנועה חלופיים.

48. בנוסף, התובעת נאלצה ליטול תרופות לשיכוך כאבים במטרה להביא לשיפור במצבה הבריאותי והגופני.

49. ממועד התאונה ואילך נזקקה התובעת, לעיתים תכופות, כשם שתזדקק אף בעתיד, לקבלת עזרת צד ג' למילוי צרכיה היומיומיים, דבר אליו לא נזקקה כלל עובר לתאונה ולפיכך זכאית התובעת לפיצוי עבור הכספים שהוציאה, ועבור הכספים שעתידה התובעת להוציא לשם קבלת העזרה, לרבות פיצוי בשווי הטבת נזקה של התובעת על ידי בני משפחתה.

50. כתוצאה מהתאונה, נגרמו לתובעת ויגרמו לה במשך כל ימי חייה, כאב וסבל חמורים ביותר. מאדם שמצב בריאותו טוב ואשר נהנתה ועמדה להוסיף וליהנות מחייה, התובעת הפכה לאדם מוגבל, הסובל מכאבים, גירודים, חוסר אסתטיקה, בושה ומגבלות שונות. כל זאת בנוסף על כאביה וסבלה החמורים עוד יותר בתקופה הסמוכה שלאחר התאונה. הנאתה של התובעת מן החיים נפגעה באופן חמור ביותר ולצמיתות.

הנזקים

51. להלן יפורטו הנזקים שנגרמו וייגרמו לתובעת כפועל יוצא מהתאונה, שבגינם היא זכאית לפיצוי מאת הנתבעות:

נזקים מיוחדים

א.	הפסדים בעין, לרבות וכולל הפסד השתכרות בעבר, אובדן ימי חופשה ומחלה.	₪ 30,000
ב.	עזרת צד ג', קרובי משפחה וחברים לטיפול ולסיעוד, עזרה מוגברת בבית.	₪ 50,000
ג.	הוצאות לטיפולים, לרופאים פרא-רפואיים, תרופות וציוד רפואי נלווה.	₪ 20,000
ד.	הוצאות נסיעה לטיפולים רפואיים והוצאות נסיעה כתוצאה ממגבלותיה.	₪ 10,000

סה"כ נזקים מיוחדים - ₪ 110,000

52. לתובעת יגרמו גם הנזקים הכלליים כדלקמן בסכומים הבאים:

- א. הפסד השתכרות לעתיד
- ב. הוצאות רפואיות לעתיד
- ג. הוצאות נסיעה לעתיד
- ד. כאב וסבל
- ה. הפסדי פנסיה וזכויות סוציאליות אחרות
- ו. הפסד הנאות החיים
- ז. הוצאות עזרה צד ג' לעתיד

הסמכות

53. התובעת שומרת לעצמה את זכותה לשנות את כתב התביעה ו/או להוסיף עליו במידה ותחול החמרה במצבה, לרבות אשפוז נוסף ו/או תידרש להוצאת הוצאות נוספות מעבר לאמור בכתב התביעה.
54. לבית משפט נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו.
55. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעות לדין ולחייבן לשלם לתובעת את כל נזקיו כמפורט לעיל, בתוספת הוצאות משפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד ליום התשלום בפועל.

XXXXXXXX XXXXXX, עו"ד
ב"כ התובעת